

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES

QUEIXA RELATIVA AL DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ (CIRCULACIÓ I ESTACIONAMENT)

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 17 de gener de 2022, el ciutadà va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- Va estacionar el seu vehicle a la travessera de Gràcia, 449-451, cantonada amb el carrer de Cartagena, 325, el dia 6 de desembre de 2018.
- El dia 11 de desembre va anar a buscar el seu cotxe i va veure que se l'havia emportat al dipòsit el servei de grua municipal.
- Posteriorment, el dia 14 de desembre de 2018, va presentar al·legacions a l'Ajuntament, en què indicava que el seu vehicle estava correctament estacionat i que no hi havia cap senyal que prohibís l'aparcament.
- En aquest sentit, a banda que el seu cotxe estava estacionat correctament, no era cert que el vehicle estigués al carrer de Cartagena, 321, ja que corresponia a un carril bici i no s'hi podia fer cap tipus d'estacionament.
- Les seves al·legacions van ser desestimades mitjançant resolució de data 26 de març de 2019.
- Tot i així, no es va donar resposta a l'error en la direcció de la sanció, ja que el vehicle no estava estacionat al lloc que indicava la multa (carrer de Cartagena, 321) i, per això, va presentar un altre recurs el 23 d'abril de 2019.
- En aquest nou recurs assenyalava que no s'havia donat resposta sobre l'error en la direcció de la infracció i que havia prescrit la sanció, ja que havien transcorregut més de tres mesos des de la presentació del primer recurs (14/12/2018) fins a la resolució (26 de març de 2019).

- En no donar-li resposta sobre aquest recurs, va presentar una instància el 30 de setembre de 2019, en què demanava que es resolgués el recurs anterior (23 d'abril de 2019).

Actuacions fetes

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va iniciar la instrucció de l'expedient. Va estudiar els fets i la legislació aplicable, amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els **principis de bona administració** per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

Després d'examinar el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, es va considerar convenient dirigir-se a **l'Institut Municipal d'Hisenda** per tal de conèixer les intervencions realitzades en relació amb la queixa presentada.

El dia 26 de gener de 2022, es va sol·licitar a aquest organisme la informació necessària per a l'estudi de la queixa.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 15 de març de 2022, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa el següent:

- L'expedient sancionador es va incoar amb motiu de la denúncia formulada en data 10-12-2018, pel fet d'estacionar en un lloc on ho prohibeix la parada, al carrer de Cartagena, 321.
- Per resoldre les al·legacions que va presentar l'interessat el 14 de desembre de 2018 es van consultar les imatges que constaven a l'expedient i es va sol·licitar informació a l'òrgan competent.
- A l'expedient administratiu que s'aporta a aquesta Sindicatura es troben les imatges que acrediten que el vehicle no estava estacionat correctament i que hi havia uns senyals que prohibien aparcar al carrer de Cartagena, 325, cantonada amb travessera de Gràcia, 451.
- Amb relació al segon recurs que va presentar la persona promotora de la queixa, es va elaborar proposta de resolució conjunta amb la instància de data 30 de setembre de 2019.

- L'interessat indicava que no s'havia resolt sobre l'incorrecte lloc de denúncia perquè el seu vehicle estava estacionat al carrer de Cartagena, 325, i no 321 com deia la sanció, a més que, des del primer recurs que va presentar (14/12/2018) fins que es va resoldre (26/03/2019), van transcórrer més de 3 mesos i, per tant, havia prescrit la sanció.
- No obstant això, sobre l'error en l'adreça de la infracció, es tractaria d'un error material, que no afectaria el sentit de la resolució desestimàtoria perquè els fets van quedar plenament acreditats.
- D'altra banda, sobre la prescripció al·legada, la persona promotora de la queixa va interrompre el termini de la preinscripció en haver presentat el seu recurs el 14 de desembre de 2018. Per tant, de conformitat amb l'article 112 de la Llei de seguretat viària (LSV), el còmput es va reprendre un mes després, és a dir, el 14 de gener de 2019.
- Per tant, com que el 10 d'abril de 2019 es va notificar la resolució sancionadora, la infracció no havia prescrit.

CONSIDERACIONS

1. Amb relació a l'estacionament del vehicle

En l'expedient administratiu que va facilitar l'Administració a aquesta Sindicatura consten imatges on es pot veure que el vehicle estava estacionat al carrer de Cartagena, 325, cantonada amb travessera de Gràcia, 451, amb senyals de "prohibit estacionar" des del 3 de desembre. No obstant això, no consta l'any en concret, només el dia i el mes.

Tot i així, en l'expedient administratiu hi consta un correu electrònic de data 23 de novembre de 2018, on s'indicava que es procedia a col·locar les senyalitzacions excepcionals d'obres al carrer de Cartagena (costat Prat), concretament en el tram entre els carrers de Rosalía de Castro i carrer de Sant Antoni Maria Claret, amb els encreuaments de carrer de Rosalía de Castro i travessera de Gràcia, per poder renovar l'enllumenat públic.

Per aquest motiu, se sol·licitava la reserva d'estacionament del tram del carrer de Cartagena durant el període del 03/12/2018 al 15/12/2018.

En aquest correu s'aportava un reportatge fotogràfic de les senyalitzacions.

Per tant, tot i que als senyals de prohibició d'estacionament no consta degudament identificat l'any, de l'expedient administratiu i del correu facilitat a aquesta Sindicatura es desprèn que els senyals van ser col·locats correctament, amb més de 8 dies d'antelació, tal com preveu l'article 65 de l'Ordenança de circulació de vianants i de vehicles (OCVV).

En conseqüència, la sanció es va imposar correctament, atès que el vehicle no estava ben estacionat.

2. Sobre la prescripció de la sanció

L'article 112.1 de l'LSV estableix el següent:

“El termini de prescripció de les infraccions previstes en aquesta llei és de tres mesos per a les infraccions lleus i de sis mesos per a les infraccions greus i molt greus. El termini de prescripció comença a comptar a partir del mateix dia en què els fets s'hagin comès.”

I el mateix article 112, però el .2:

“La prescripció s'interromp per qualsevol actuació administrativa de la qual tingui coneixement el denunciador o estigui encaminada a descobrir la seva identitat o domicili i es practiqui amb altres administracions, institucions o organismes. També s'interromp per la notificació efectuada d'acord amb els articles 89, 90 i 91.

El termini de prescripció s'ha de reprendre si el procediment es paralitza durant més d'un mes per causa no imputable al denunciador.”

Com que l'interessat va presentar recurs el 14 de desembre de 2018, va interrompre el termini de prescripció, tal com indica l'informe municipal. Transcorregut un mes, es va iniciar el còmput de la prescripció i, per tant, en haver-se notificat el 10 d'abril de 2019, la sanció es troba dins el termini legalment establert.

3. Sobre la manca de resolució de les al·legacions presentades

Una altra qüestió és la demora en la resolució de les instàncies que va interposar la persona promotora de la queixa (23/04/2019 i 30/09/2019).

En aquest sentit, aquesta Sindicatura va demanar informació a l'Institut Municipal d'Hisenda (IMH) el 26 de gener de 2022 i la resolució del recurs que va elaborar l'Administració és de data 18 de febrer de 2022.

Un altre cop sembla que l'IMH resol els recursos o les al·legacions quan la Sindicatura demana informació i pregunta sobre l'estat de tramitació, previsió de resposta i resposta a les al·legacions que presenta la ciutadania.

En aquest sentit, cal esmentar que l'article 35.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, indica que cal donar resposta motivada als escrits presentats per la ciutadania.

En relació amb aquesta qüestió, convé recordar els **principis de bona administració i eficàcia**, que es troben reconeguts al dret de la Unió Europea (article 41 de la Carta de drets fonamentals), als articles 9.3 i 103 de la Constitució espanyola, i a l'article 3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic administratiu comú.

Així mateix, la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat, aprovada l'any 2000, esmenta en l'article XXIII, quan es refereix a l'eficàcia dels serveis públics com a indicatiu d'una bona administració, que les autoritats locals han de garantir l'eficàcia dels serveis públics i la seva adaptació a les necessitats de les persones usuàries.

Aquests principis impliquen comptar amb una administració que presti el màxim nombre de serveis amb els millors estàndards de qualitat, respectant els drets i interessos legítims de la ciutadania, i capaç de resoldre els problemes de les persones de manera àgil i eficaç.

Això inclou el deure de l'Administració de resoldre expressament les peticions i reclamacions que li presenti la ciutadania i de donar resposta a les sol·licituds que aquesta adreci a l'Administració. Així ho estableix també l'article 30 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i l'article 53 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, que menciona l'obligació de les administracions públiques catalanes de dictar una resolució expressa en tots els procediments i notificar-la, en aquest cas, donar resposta a la instància presentada per la ciutadana.

La jurisprudència també és eloqüent en aquest sentit, tal com mostra la Sentència del Tribunal Suprem de 28 de maig de 2020 (entre moltes altres):

"[...] el deure jurídic de resoldre les sol·licituds, reclamacions o recursos no és una invitació de la llei a la cortesia dels òrgans administratius, sinó un estricte i rigorós deure legal que obliga tots els poders públics, per exigència constitucional (articles 9.1; 9.3; 103.1 i 106 CE), i la seva inobservança arrossega també el trencament del principi de bona administració, que no només juga en el terreny dels actes discrecionals ni en

el de la transparència, sinó que, com a pressupòsit bàsic, exigeix que l'Administració compleixi amb els seus deures i mandats legals estrictes i no s'empari en la seva infracció per causar un perjudici innecessari a la persona interessada.”

Des de la presentació de les al·legacions fins a la seva resolució han transcorregut **més de 32 mesos. Aquest termini supera amb escreix el que pot considerar-se un temps raonable per garantir el principi de la bona administració.**

Aquest procediment sancionador no revesteix una gran dificultat per trigar aquest temps a resoldre, així com tampoc es considera justificat el volum de feina que pot tenir l'IMH per donar resposta a l'interessat.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta Municipal de Barcelona i el Reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Institut Municipal d'Hisenda ha estat ajustada a dret, però no eficaç, ja que ha trigat més de 32 mesos a resoldre unes al·legacions.**

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura emet la decisió següent:

- **Recordar a l'Institut Municipal d'Hisenda** que té l'obligació de resoldre els procediments en els temps legalment establerts.

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.